

MILANG

HUGO TREFFNERI GÜMNAASIUMI AJALEHT | AASTAST 1925

MAI 2006

Õiguskantsler Allar Jõks (paremal) tahab keelata kohustusliku religiooniõpetuse.

Vaidlused religiooniõpetuse üle jõudsid Treffnerisse

Kadri Inselberg

26.aprillil avaldas ajaleht Postimees artikli, kus õiguskantsler Allar Jõks nõuab Hugo Treffneri gümnaasiumilt religiooniõpetuse vabatahtlikuks muutmist, kuna aine kohustuslikus korras õpetamine on vastuolus mitme seadusega.

Allar Jõks leiab, et religiooniõpetuse õpetamine humanitaarsuunale kohustuslikus korras on vastuolus haridusseaduse ja põhikoo-

li- ning gümnaasiumiseadusega, kus on kirjas, et usuõpetuse õppimine ja õpetamine peab olema vabatahtlik. Jõks tegi kooli direktorile ettepaneku religiooniõpetus kooli õppekavast kohustusliku aineks kõrvaldada ning selgitada õpilastele, et tunni külastamine on vabatahtlik.

Kooli religiooniõpetaja Toomas Jürgeinstein ütleb Postimehes vastulauseks, et religioon on õppeaine, mis globaliseerub maailmas võiks aidata õpilastel tunda ja tähele panna asju, mida nad muidu ehk ei märkaks, ning

analüüsida ja mõelda probleemide üle viisil, kuidas nad ilma selle ainega ehk ei oskaks.

Õpilased algatasid Internetis religiooni kohustusliku aine säilitamise poolt allkirjade kogumise aktsiooni. Oma nime on kirja pannud juba üle 1800 inimese, sealhulgas hulgalt Tartu Ülikooli õppejõude ja erinevate usuteadusega tegelevate organisatsioonide esindajaid.

Allar Jõks ootab koolilt ametlikku vastust 25. maiks.

LUGEMISEKS

ÕPILANE

lk 8-9

KENis peitub romantiline hing

MOEKE

lk 10-11

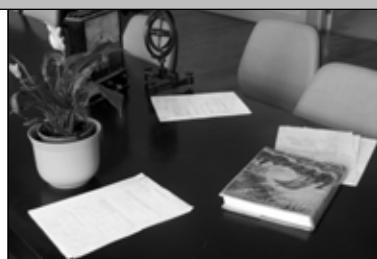
Treffneristid näitasid moekonkursil kõrget taset

EKSPERIMENT

lk 6-7

Abituriendid sooritasid sisseastumiskatseid

TARTU ÜLIKOO

lk 14-15

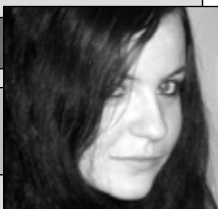
Muudatused sisseastumisel

Altkas: Postimees

JUHTKIRI

Väsimus võtab võimust?!

Kaua oodatud päike on lõpuks kohale jõudnud ja väljas valitsevat olukorda võib juba isegi kevadeks nimetada. Õpetajad alustasid viienda perioodi tunde kõnega, et perioodi alguses tuleb tubli olla ja palju ära teha, sest maikuus te niikuinii enam midagi teha ei jõua ja koolis ei käi. Meie meeli ja kehi on vaevamas kevadväsimus. Tunnid mööduvad suuresti uimastena või suisa magades.

Kuid mis siis peale hakata? Kuidas see viimane periood veel üle elada? – Väsimusega tuleb võidelda! Me ei taha ju tervet kevadet maha magada? Ja ma ei mõtle seda ainult kooli seisukohalt.

Paljud väidavad, et kevadväsimus on vaid müüt, mida kasutatakse oma laiskuse vabandamiseks. Tegelikult on see aga liigagi olemas ning selle põhjusteks on pikk talv, vähene liikumine ja vitamiinipuudus. Sellest lahtisaamiseks on aga erinevaid võimalusi. Ajakirja Eesti Naine märtsikuu väljaanne soovib süüa kaalikat ja juua veega lahjendatud hapukapsavedelikku! Kes aga soovib oma maitsemeeled siiski alles jätta, võib proovida joogivee sisse sidrunimahla panna. Ka see pidi väga hästi toimima. Head aega, šokolaad ja saiakesed, tere, õun ja apelsin!

Päikest tuleb nautida nii palju kui vähegi võimalik. Ja eelistatavalt mitte läbi aatriumi katuse. Pikkadel vahetundidel kõndige väljas, hingake värsket õhku, ahmige endasse elujõudu. Ja te tunnete, kuidas koolipäeva üleelamine läheb palju lüüsamalt.

Muide, koolimaja on tõsiselt umbne. Hommikul kooli astudes tunnen, nagu astuks koti sisse. Maja tuleb rohkem tuulutada. Värske õhk on meie ärkvel hoidmiseks hädavajalik!

Viimase arvestuse lõpuni on aega veel vaid 19 päeva.

Suu ja sõravabadus

Siim Andreson kirjutab pardipoegadest

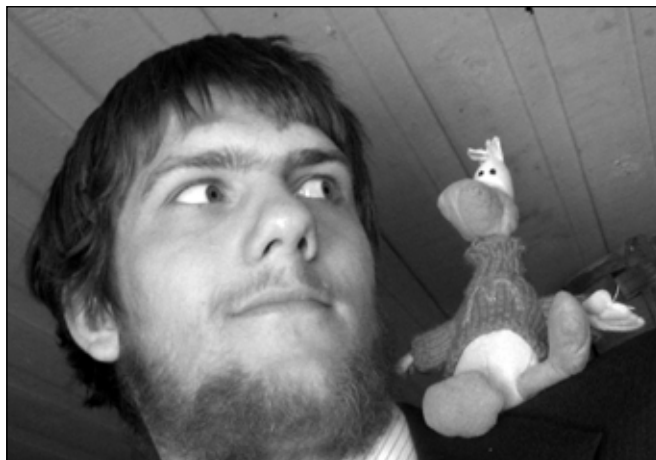
Kevad jõudis kätte ja kaks pardipoega said talvel kapist välja tulnud tüüpidega seltsima hakata. Kellelgi ei olnud enam igav ja üheööliblikad surid, et lasta uutel tegijatel sõna sekka öelda.

Suure sooja ja päikese tõttu kogunesid pardipojad suurtesse gruppidesse ning moodustasid kommuune. Kahjuks asutasid pardipojad oma kogunemised otse keset kotkaste lennuteed ja need pidid ringiga sööki otsima minema. Ärge blokeerige koridore!

Traditsioonidest kinnipidamine on muidugi väärt nähtus, aga tavad kipuvad tüütama. Samamoodi on meie koolikell juba vanaks jäänud. Siit ka üleskutse: kui teile mõni laul väga meeldib, siis võtke plaat ja minge direktori juurde. Rääkige temaga ja äkki järgmisel aastal kuulete Vivaldi mandoliinide asemel hoopis Vanilla Ninjat. Ärataks üles küll.

Kooli tuletõrjehäire. Tiliseb küll, aga midagi ei juhtu. Milleks see üldse hea on? Huumor? Õpetajad teevad tunde edasi ja kedagi eriti ei huvita. Mis saanuks siis, kui mõni kabinet oleks tegelikult ka põlenud? Ainult üks õpetaja reageeris alati häiretele. Tubli!

Kinkige onu fotograafidele uus asi. Ma pole küll kindel mis, aga lõpupildi kaotamise järel kur-

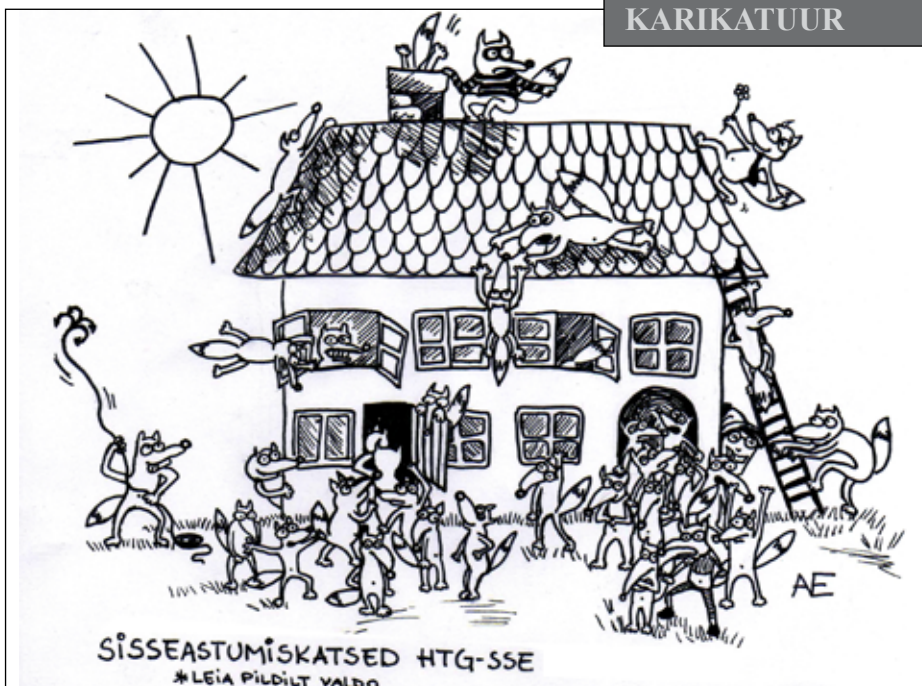

ba meelt ma välja ei näidanud. Usun, et paljud teised ka ei kurvastanud, kui nende pisem õde selle pildi pudrutaldiriku alla pani.

Kõik reaalsed! Mul on vaja ühte valemit. Ise ma seda ei osanud koostada, aga kui keegi aitab, siis saab ühe auhinna. Kui sellega saab hakkama loodus või humanitaar, siis saab kaks. Igatahes. Valemi liikmed on: x ehk matemaatikaõpetaja, a ehk matemaatikaõpetajate kordaja, z ehk söökla järjekord. Kuidagi peaks sellest välja tulema, et mida rohkem keegi x on, seda eespool on ta z-is.

Ja eksamitegijatele: kui juhtkond soovis teile edu põrumisel, siis mina tahaksin, et teil kõik hästi läheks ja sajad punktid kukuksid.

KARIKATUUR

MIILANG

www.htg.tartu.ee/miilang
miilang@htg.tartu.ee

Peatoimetaja: Kadri Inselberg Foto:
Küljendus: Jaan Kalmus Aire Vaigu
Veeb: Kaarel Nummert Juhendaja:
Kunstnik: Ave Taavet Age Salo

Toimetus: Mariliis Vaks, Kertu Veermäe,
Hanna Nõmm, Triin Arbo, Keiu Virro, Siim
Andreson, Tiit Tedremaa, Kadri Hint, Liiri
Oja, Kaisa Kulasalü.

Tuhkatriinu saabus majja

Kertu Veermäe

31. märtsil esinesid meie kooli õpetajad tervele kooliperele parodialavastusega "Tuhkatriinust". Südamlikust muinasjutust sai veelgi südamlikum, kuid samas ka humoorikas, furoor. Ülle Seevri elas rolli sisse kogu oma keha ja hingega, nii et veel tükk aega pärast näidendit võis meenutada tema säravaid silmi ja põgenemist südaööl. Aare Ristikivi, kes on alati tundunud tahaplaanile hoidev, sobis seekord printsi rolli justkui valatult. Osa sobis suurepäraselt, kuigi prints ja Tuhkatriinu olid kasvult sarnased. Isegi kinga kaotamise stseen tuli väga loomulikult välja - Ülle Seevri jooksis aegluubis saalist välja, jättes kogemata maha väikese helesinise kingakese, mille Aare Ristikivi tugevalt vastu oma rinda surus. Südantlõhestav moment.

Kuningriiki valitsesid Aime Punga ja Toomas Jürenstein, kelle isikud olid lausa identsed lavakarakteritega. Aime Punga kui mõistlik valitseja ja Toomas Jürenstein kui hajameelne ini-

mene, kes ei saa ise arugi, kui suur on võim ta kätes. Tähelepanu noris kindlasti ka õukonna narr Uve Saar, kelle kitsaste retuuside, liigsete arvustuste ja kontrollisooovi üle sai palju muiata. Ja vahest oli haldjast ristiema Ülle Keerberg ainuke, kes leidis oma rollis midagi ülast ja suuremeelset, sest ta tundus sellesse suhtuvat suure austuse, hoole ja vaimustusega. Tantsivad võõrkeeleõpetajad olid küll hea idee vahel palaks, kui Tuhkatriinu riideid vahetas, aga muidu oli see osa tobenaljakas. Jääb vaid loota, et õelad õed Age

Salo ja Ülle Hüva ning võõrasema Külli Rootsi laval oma tõelist loomust ei näidanud...

Kostüümid olid head (arvatavasti Vanemuisest?) ja lavakujundus oletatava eelarve kohta ka osav. Puudu ei olnud õpetajatele meelsad märkused, mis viitasid sellele, et õppida tuleb hoolega ja palju. Lindilt tuli nii mõnigi kurvatooniline vahepala eelmisest aastakümnest ning kurb aga tõsi: need läksid hinge. Näitlemisoskus oli muidugi veel lihvimata teemanti tasemel, aga kuulge - õpitakse ju terve elu! Nii et pead püsti ja seljad sirgu, tagasi klassidesse järgmise aasta näidendit ootama. Usutavasti tasub see ära.

LÜHIDALT

Tegijal juhtub nii mõndagi

18.aprillil kinkis 11.c klass füüsikaõpetaja Siim Oksale sünnipäevaks küünaldega tordi. Küünaldest tuleva tossu peale hakkas aga ürgama kooli tuletõrjealarm. Hea on teada, et me tule eest kohe nii hästi kaitstud oleme.

Treffneristid noppisid näitlemistitleid

4. aprillil toimus Sadamateatris Tartu näitemängupäev, kust võtsid edukalt osa ja noppisid auhinna 3 Treffneri näitetruppi.

11. klasside poistetrupi „Nii ja naa“ näidend «Siinpool jõgede jõge» nimetati parimaks lavastuseks. Lavastajateks olid Tormi Torop (11d) ja Sander Pajusalu (11.a). Samast lavastusest sai Kristjan Põldma parima meesnäitleja tiitli.

Teine 11. klasside trupp Kaur Riismaa juhendamisel saavutas samuti erinevaid tiitleid. Tiituleid tunnustati parimaks naiskõrvalosatäitjaks, Sandra Lange saavutas karakteripreemia.

10. klasside näitetrupist said due-tipreemia Evelin Post ja Erika Pärn.

Vabariiklikule kooliteatrite festivalile pääses Tartut esindama seekord Miina Härma gümnaasiumi lavastus „Säärane must ehk Sada tonni banaani“.

Armastuse terviseks!

5.mail osalesid Inge Vent (11e) ja Jaana Hinno (11b) edukalt Eesti Seksuaaltervise Liidu poolt korraldataval vabariiklikul HIV-teemalisel õpilaskonverentsil „Armastuse terviseks“.

Õpilaskonverentsi teemaks oli „HIV/AIDS - müüdid ja tegelikkus“ ning Inge ja Jaana esindasid seal HTG'd näidendiga „Tänapäeva dogmad“. Teemat lahkasid nad humoorikalt, kuid samas peitus komöödia taga ka tõsine sõnum - kõiki tänavalt/sõpradelt kuulnud jutte AIDS'i kohta ei tohiks uskuda ja oma tervise eest tuleks hoolitseda. Näidendi rekvisiitide hulgast ei puudu tutti-frutti-maitseline kondoom ega süstalgi. Näidendit oli võimalik näha HTG kooliteatritööl 12.mail.

„Kõik väikesed tüdrukud armastavad barbi-riideid teha, mõned saavad sellest üle, mõned mitte.“

25. märtsil toimunud koolinoorte moekonkursil näitasid kõrget taset Sirli Metsiku, Triin Perksoni ja Silja Ergi kollektsioon "Psühhotsirkus" ja Annika Helendi "Müstika".

Annika "Müstika"

1. Kas oled ka enne Moekesest osa võtnud?

Ja, ma olen kahel varasemal aastal osalenud, aga siis ma tegin sõbrannaga koos. Me ei ole kunagi midagi head saavutanud, lihtsalt endal on hea meel olnud. Sellel korral osalesin kolmandat korda ja tegin üksinda.

2. Kust said inspiratsiooni kollektsiooni jaoks?

Põhimõtteliselt ma saan inspiratsiooni nendest kangastest ja materjalidest. Ma lähen poodi ja siis ma vaatan. Ennem mul ei olegi mõtteid eriti, poes vaatan kangast ja siis... ahah sellest ma tahaksin seda teha.

3. Miks sai kollektsiooni nimeks „Müstika“?

Sellega oli niimoodi, et ma pidin mingiks teatud kuupäevaks ära registreerima ja siis mul ei olnud mitte ühtegi mõtet veel, et mida teha. Nii mõtlesingi, et kui ma panen Müstika, siis mul on väga suur võimalus midagi erinevat teha sellest, ükskõik mida. Tuleb ikka mõni teema, müstiline!

4. Mida sümboliseerisid Sinu kollektsiooni esituse ajal ekraanil jooksvad mehed?

Aa, selle ma üritasin selle teema sisse panna, see oli 21. sajandi muinasjutt, ja siis ma mõtlesin, et muinasjutus on ikka prints ja printsess. Kuna ma meesteriideid ei plaaninud teha, kavatsesin teha ainult naisteriideid, siis tuli idee, et mehed võiksid kuskil taustaks olla. Samas sellega oli ka niimoodi, et naised olid nagu iseseisvad või niimoodi ja siis mehed justkui jälitavad. Mehed olid lihtsalt kuskil taustal, naised olid ikka esiplaanil, et nagu naiste võim.

5. Miks said kollektsiooni värvideks roheline/valge?

Minu arvates valge on selline

Foto: 2x Kerly Ilves

Pille Rinne

universaalne värv, mis mulle väga meeldib - puhas ja vooluslik, ja roheline - see on nagu loodusega kooskõla värv, ja siis ma mõtlesin, et muinasjutt toimub ikka kuskil metsas ja roheline läheb kokku selle teemaga.

7. Kui kaua kollektsiooni tegemine aega võttis? Mis oli selle juures kõige raskem?

Terve kevadvahetaja ja enne seda veel nädalavahetused ja peale kooli tegin ka kogu aeg natuke. Ja kõige raskem... ma ei tea... see lõigete väljamõtlemine, et lõiked kokku panna. Õmblemine ise ei olnud nii hull, vaid väljalõikamine.

8. Oli sul ka toetajaid/juhendajaid?

Ei olnud, täiesti ise tegin kõik. Eelmisel aastal tegin 2,5 kostüümi ja enne seda tegin 2 kostüümi, siis tegime sõbrannaga koos.

10. Kuidas Sulle teised moekesel osalenud kollektsioonid meeldisid?

Minu arvates olid päris ägedad, kuigi ma ei näinudki neid eriti palju. Nägin ainult lava taga, esitust ei näinudki. Aga nad teevad natukene teistmoodi asju, kui mina teen. Ma teen

rohkem ikka siukest tarbemoodi, mulle meeldib selline. Aga mulle meeldis teine Treffneri kollektsioon kah, mis võitis, see oli selline huvitav kunstipärane.

11. Oled ka mõnest muust moega seonduvast üritusest osa võtnud?

Ainult modellina. Näiteks 1. mail toimub igal aastal Sadamateatriis mingi show ja seal olen ühel tuttavatel modelliks olnud, veel olen ma Sõbramajas mingil üritusel käinud ja Kristiine keskuses oli ka sama üritus, kus ma olin modelliks jälle.

12. Kas oled kusagil ka kunsti või õmblemist õppinud?

Ei ole. Õmblemist ma õppisin niimoodi, et sellelt samalt disainerilt, kellel ma käisin modelliks saingi mingi pisiku sisse ja lasksin emal sünnipäevaks õmblusmasina kinkida. Siis hakkasingi ise õmblema. Alguses tuli väga koledasti välja, aga mingi paari aastaga ma õppisin selle ära, mingite raamatutega ja niimoodi. Ma koolis kunagi ei viitsinud õmmelda.

14. Kas jälgid moodi?

Suhteliselt palju üritan järgi-

da ja pigem vaatan internetist selliseid moe pilte ja showsid. Eestisse jõuavad need asjad mitu aastat hiljem kohale, tänavamood ja üldse, siin on nagu raske Pariisi moega kaasa käia, keegi ei saa ju pihta, kui mingi uue moerõõgatusega tänava peale lähed. Kõik vaatavad, et oo ei... kui kole!!!

15. Mida on andnud Sulle moega tegelemine? Miks just moekunst?

Ma arvan, et ma saan sedasi end ka loominguliselt kuidagi väljendada, edevust natukene välja lasta. Mingi väljund, loominguline väljund või midagi sellist.

16. Kas kavatsed ka tulevikus moekunstist tegeleda? Moodi õppima minna?

Praegu ma isegi mõtlen, et võibolla isegi tahaks jah, et mida rohkem ma seda teen, seda rohkem hakkab meeldima. Olen mõelnud küll, et äkki võiks seda õppima minna.

17. Tulevikus ERKI moeshow'le ja Supernoovale?

Jaa, ma prooviksin küll, kui ma üritan moega midagi head teha, siis midagi ikka tuleks välja.

Sirli, Triin ja Silja
"Psühhotsirkus"

1. Kust tuli idee osaleda Moekesel?

Eelmisel aastal osalesime ja sellel aastal kunstiõpetaja andis meile selle osalemiskupongi või registreerimisavalduse. Ja siis panime kirja.

2. Kas olete ka enne mõnest teisest moega seonduvast üritusest osa võtnud?

Eriti ei ole. Aa!... moeteater on, Sadamateatris, kus me käisime.

3. Miks sai kollektsiooni nimeks Psühhotsirkus? Mis on kollektsiooni idee?

See nimi see lihtsalt tuli! Idee on ironiseerida tänapäeva ühiskonda.... Põhimõtteliselt, kui vaadata neid teisi kollektsioone, siis seal oli hästi viimase moe järgi tehtud. Me olime sellest täiesti kaarega mööda läinud. Me olime hästi sellised... jah mitte just kõige normaalsemaid juhte. Üritasime just erineda.

4. Kuidas need maskid tehtud olid? Mida nad sümboliseerisid?

Põhimõtteliselt maskide alused on ostenud, lihtsalt peale värvitud. Need sümboliseerisid seda, et tänapäeva inimesed käivad maskidega ringi, esinevad pidevalt kellegi teise ees. Ka see, et maskid olid hästi ühe näoga - hall mass.

5. Kui kaua kollektsiooni tegemine aega võttis? Mis oli kõige raskem?

Aega võttis see - no kuu aega kindlasti! Mõtlemine oli kauem ja tegemine oli tegelikult mingi kaks nädalat. Lõpus läks kiireks, kui rahulikult teha siis kuu oleks läinud ära küll. Ja kõige raskem - ma arvan, et see roosidega seelik.

6. Kuidas see seelik õmmeldud oli?

Tegelikult oli see pükste külge tehtud roosid.

7. Kas teil oli ka juhendajaid/toetajaid? Milline oli nende

osa töös?

Merille Hommik juhendas. Tema oli meil mentaalselt väga tegev. Füüsiliselt ei aidanud, andis nõu.

8. Milliseid materjale kasutasite oma kollektsiooni juures?

Sellel aastal läksime riide peale välja, tegime kõik riidest - kollektsioon on põhiliselt siidist, nahka ja traati on ka kasutatud.

9. Millest tekkis huvi moekunsti vastu?

Kogu aeg on olnud! Et nagu ma kunagi ütlesin, et kõikidele väikestele tüdrukutele meeldib Barbidele riideid teha, mõned saavad sellest üle, mõned mitte.

10. Kas õmblete ka igapäevaseks, kui palju enda riideid ise tehtud on?

Ütleme nii, et mõned ikka on ise tehtud, aga põhiliselt on see takistuseks, et aega ei ole. Suvel saab rohkem teha. Just kevadel ja suvel ongi, et tahaks nüüd teha midagi.

11. Kui tähtsaks peate moodi? Kui palju seda ise järgite?

Moodi järgida... ei, ei, ei mitte nüüd niimoodi, et tuleb mingi uus postimüügi kataloog ja siis, et... oh mul on nüüd seda ja seda kohe vaja, niiviisi küll ei ole - et ei! Need massimööd jäitavad meid täiesti külmaks, need trendid.

12. Tulevikus on plaani moega tegelema hakata, seda õppima minna?

Ei tea, ei kommenteeri.

13. Kuidas teised Moekesel osalenud kollektsioonid meeldisid?

Oli väga põnevaid. Palju oli kindlapealeminekuid. Teema oli muinasjutt ja oli väga palju printsesse. Aga need Jaapani printsessid olid väga head!

14. Kas võit tuli üllatusena? Ootasite võitu?

Kusjuures tuli küll üllatusena. Konkurente ikkagi oli. Eelmisel aastal ootasime võitu rohkem.

15. Kuidas on teie kollektsiooni vastu pärast võitu huvi tuntud? Palju intervjuusid? Esinemisi?

(naer) Jaa on pakutud küll ütleme nii... 1. mail on Sadamateatris üritus Moodperformance - dance, kuhu meid esinema kutsuti, siis on veel see mess „Naine 2006“ (5.-7. mai) ja Abakan tahtis meid akna peale modellideks!!!

16. Kas on plaanis ka mõnest suuremast moeüritusest tulevikus osa võtta (Supernoova, ERKI moeshow)?

Ei tea. See on jama, et järgmisel aastal on lõpetamine, ei tea, kas jõuab... Aga no Moekesele vast ikka ka järgmisel aastal uuesti.

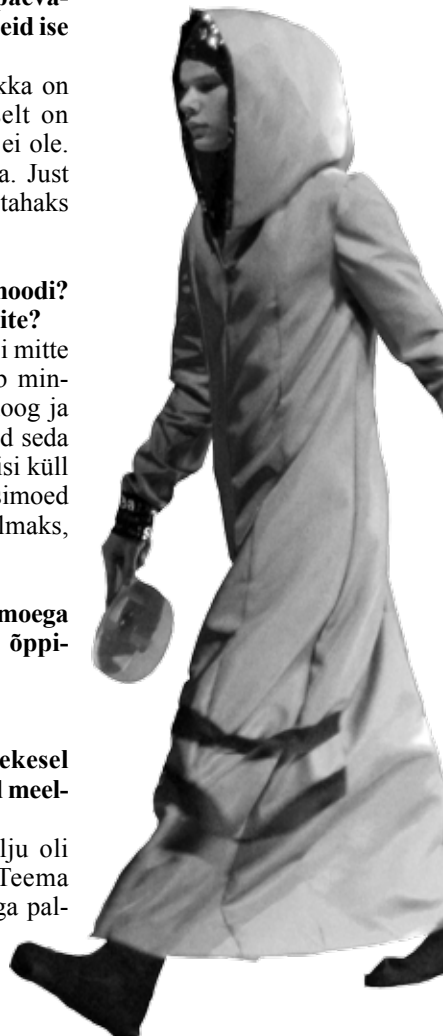
MOEKE 2006

Koolinoored teevad moodi

25. märtsil toimunud Tartu koolinoorte moekonkursil „Moeke“ näitasid kõrget taset mitmed meie kooli õpilased, vanemas kategoorias (10.-12. klass) saavutas esikoha Sirli Metsiku, Triin Perksoni ja Silja Ergi kollektsioon „Psühhotsirkus“ ja publiku lemmikuks valiti Annika Helendi kollektsioon „Müstika“.

Moekese teema sellel aastal oli „21. sajandi muinasjutt“. Kollektsoonide tase oli väga erinev - leidis väga häid kollektsoone, rabavaid ideid ja ka nõrgemaid esitusi. Laval võis näha kollektsoone paljudest erinevatest vaatenurkadest. Loomulikult olid sel teemal domineerivateks kõikvõimalikud printsessid - igasuguste erinevate suurte üripidega printsessid, paberist ja traadist tehtud õhkõrnade kehakatetega printsessid, kommipaberitest kokkupandud kleitidega printsessid, aga ka miniseelikutega (millede alt olid ka moodsalt stringid väljas) ja mõõkadega Jaapani printsessid. Leidis aga ka teistsuguseid lahendusi nagu näiteks rokkiv, lendlehti kõikjale paisanud „Muinaslugu muusikas“ või ka maskidega ja mustade saabastega olen did, kes olu kuks justkui teiselt planeedilt. Oli ka üks eriti omapärane madratsmees, kelle kostüüm koosnes kahest kokkupandud madratsist ning kelle kaaslasedki olid justkui imelikud susside ja kitarriga rokkarid tänapäeva muinasjuttudest.

Igaljuhul on Moeke juba 9 aastat andnud võimaluse noortel disaineritel oma loomingu esitleda ja ka teisi jälgida. Sellel aastal osales moekesel 23 kollektsiooni, millede hulgast žüriil (žüriina hindasid: Triinu Pungits, vabakutseline moekunstnik, Airi Gailit, vabakutseline tekstiilkunstnik, Katrin Vaher, Teadus- ja Haridusministeeriumist, Albert Gulk, vabakutseline kunstnik, Alan Prosa, meofotograaf) tuli valida parimad kollektsioonid, kostüümid, modellid ning huvitavamad ideed ja lahendused. Peakorraldaja hinnangul on Moeke iga aastaga aina sammu võrra edasi läinud ja osalejad järjest huvitavamaid ning üllatavamaid ideid välja käinud.

Abiturientidest rebasteks ehk kolm kanget katsetajat

Kaisa Kulasalu

Esmaspäev, 17. aprill.

Kevadiselt soe päev pärast lihavõtteid. Uue perioodi esimene päev. See päev, mil meie koolis kekslevad rõõmsad rebasehakatised, kes oma katsete tulemused teada said. Needsamad katsed aga kummitavad kolme abiturienti, kes uuesti tõestavad oma õigust kuuluda meie kooliperre. Trotsides fakti, et eksamikirjandini on jäänud vähem kui nädal, on nad nõus kulutama oma loetud tunde põhikoolitasemel testidele.

15.49 seisab testi toimumispaiga, õpetajate toa, ukse taga looduspõlts, edaspidi lihtsalt Lommi. Kolm aastat tagasi tegi temagi katseid. Tollal sai ta sisse ilma vestluseta. Loodusklassi esindaja üritab taastada aastatetagust pinget, et asi ehtsam oleks. Ei õnnestu kuidagi.

15.54 jõuab kohale humanitaaride esindaja. Hummi sooritab sisseastumiskatseid esimest korda, sisse sai ta olümpiaadiga. Hummi järel jõuab meieni Aime Punga, kelle kannul suundume õpetajate toa suure laua taha. Seal paneb õppealajuhataja valmis testid ja läheb ise koosolekule. Ootame reaalklassi noormeest.

16.00 alustavad abiturientid testi tegemist. Reaali pole veel saabunud. Kusagilt ilmuvad lauale harilik pliiats ja joonlaud, mida sõbralikult jagatakse. Pastakaidki tuleb laenata. Meeleolu on vaba.

16.07 hüüatab Lommi: "Misasja?" Test paistab olevat oodatust raskem. Ikka pole veel saabunud reaalklassi esindajat.

16.18 satub testi läbiviijate lõksu tegelane reaalklassist, mitte küll see esialgselt oodatut. Selle muutuja tähistame tähega R (nagu reaali, realistlik mõtlamine ja ragin, ajude oma muidugi). Ta on nõus oma võimeid proovile panema, kuid hüüatab pabereid nähes üllatunult: "Siin on füüsika ka?!" R asub esmalt matemaatika kallale.

16.22 saabub R päästja Remmi, kes ülejäänud testi, ka füüsika enda hooleks võtab. Kergendatud hädakoormaga R

Nähtamatud sõbrad Hummi, Remmi ja Lommi üritavad Treffnerisse sisse saada.

lahendab siiski ülesande lõpuni ja imestab kummalise vastuse üle. Ta leiab, et üheksandiku käest sellist vastust oodata on liiast ja leiab, et ülesanne oleks võinud olla ilusama lahendiga. Seejärel R lahkub ja õpetajate toa vaikust häirib vaid aeg-ajalt helisev telefon. Kaugustest kostub, kuidas koor laulab ajast, mil nad veel noored olid.

16.50 itsitab Hummi ühiskonnaõpetuse küsimuste kohal. Lommi aga mõtiskleb valjusti, kas ta tohiks parandajat veidi õrritada. Remmi on sukeldunud arvude merre.

16.51 paisub Hummi itsitamine turtsumiseks ja teisedki saavad teada, et tulevane Treffneri gümnaasiumi humanitaarklassi õpilane peab teadma, kas Eesti vabariigi välisministeerium asub Narvas või mitte.

16.58 kostub kirjandi lehte silmitseva Hummi suunast sügav ohe. Mustandi paberit polegi. Remmi otsib ehmunult kirjandilehte, kuid saab teada, et tegu on humanitaaride eriosaga. Kui õppealajuhataja kabinetis heliseb jälle telefon, tahavad

abituriendid juba ise seda kinni vajutama joosta. Helistajateks peavad nad murelikke lapsevanemaid, kes tahavad teada, kas nende võsuke sai kooli sisse ja kui mitte, siis miks ei saanud ja kas ikka kuidagi ei saaks. Mobiiltelefoni rõõmus helin harmoneerub direktori kabinetist kostvate koosolekuhääletega. Koori täiendab veel lauatelefon. Ka ametliku segakoori hääleharjutused on kuulda. Kaheteistkümnendikud üritavad testidesse süveneda.

17.05 on kuulda peamiselt ühtlast pastakasahinat ja lehtede kahinat.

17.14 arutlevad vaprad testisooritajad matemaatikaülesande üle, kus tuleb selgitusi lisada. Hummi pakub, et peaks lisaks joonisele lisatud a-dele ja h-dele ka Pythagorasest juurde kirjutama. Lommi leiab, et Pythagoras oli loll, kuna mõtles välja koosinusteoreemi, kust koosiinus välja jäi. Remmi jälle on hädas kohaga, kus valemis olev lambda annab massiga korrutatuna soojushulga. Kui tegu oleks lainepikkusega, mis tavaliselt selle kreeka tähega

tähistatud on, oleks asi veidi kummaline. Hummi mäletab, et põhikoolis sai küll midagi lainetest räägitud. Remmi, kes seob oma tulevikugi füüsikaga, arvab, et lambdal peaks antud valemis teine tähendus olema. Veidi aja pärast selgub, et kõver täht tähistab kütteväärtust.

17.18 annab Lommi ilusasti täidetud testi ära. "Paaris kohas pidi ikka mõtlema ka," teatab ta esimese asjana ja seletab, et ta pole sammaltaimede tundmises kunagi kuigi tugev olnud. Bioloogia on läbi kooliastmete ainult sügavamaks läinud, midagi otseselt uut pole Lommi sel alal gümnaasiumis õppinud. Vormistusele ta eriti rõhku ei pannud ning matemaatikas olivat üks kujund tekitanud raskusi. Ometi leiab loodusklassi noormees, et tal läks paremini kui eelmine kord.

17.26 sätib end minekule Remmi. Sarnaselt Hummile sooritas temagi katseid esimest korda ja sai sisse olümpiaadiga. Katsete raskust kõrvutaks ta äsjamöödunud matemaatika proovieksamiga. Tema meelest olid katsed lihtsad, kuid trikiga

LOOMISVALUS HUMANITAAR

	MAX	Hummi	Remmi	Lommi
Üldtesti matemaatika	50	49	39	47
Eesti keel	50	45	24	41
Ajalugu ja ühiskonnaõpetus	25	19	-	-
Kirjand	25	24	-	-
Füüsika	25	-	20	-
Reaalharu matemaatika	25	-	24	-
Bioloogia	25	-	-	20
Keemia	25	-	-	24

küsimusi oli ka. Arvude maailmas hästi orienteeruva tegelasena eeldab ta reaalinete osas kõrget tulemust, mujal võis tema meelest leiduda väikseid eksimusi.

17.38 saab valmis ka Hummi. Temagi jaoks oli kõige lihtsam matemaatika osa, kõige halvemini läks tal enda arvates kirjand, mille 25 võimalikust punktist ta enda tööle 10 annaks. Hummi ei pea ennast kuigi heaks kirjutajaks, kuigi lõpu-kirjand seisab ukse ees. Ilma mustandita millegi kirjutamine on aga alati veel raskem.

Nii kõnnibki selle kevade viimane katsetaja kevadõhtusse, et järgmisel päeval saaks kool täis juba vestlus-pabinas rebasehakatise. Testid jäävad parandamist ootama.

Nädal hiljem

Päike paistab soojalt ja Tartu kevadpäevad saavad iga hetkega hoogu juurde. Mõõdunud päikeselise nädalavahetuse sisse on jäänud ka esimene riigieksam. Kool on tühjem kui tavaliselt, eksamiperiood on täies hoos. Tulevased kümnendikud saavad juba mitmendat päeva täie

kindlusega kooli kodulehelt oma nimesid lugeda. Sealt saavad nad ka teada, et oma teste on neil võimalik näha kokkuleppel kolmapäeviti tund aega. Meie libarebase katsedki on parandatud, sealjuures ei öeldud õpetajatele, et testide sooritajad pole üheksandikud üle terve Eestimaa, vaid hoopis need noored, keda nad iga päev klassiruumis näevad.

Meie eksperimendi tulemusi võib hinnata headeks, said ju abiturien-did kooli sisse ja võiksid järgmisel sügisel end hõlpsasti rebasteks maskeerida, et õpinguteaega Treffneris veel kolme aasta võrra pikendada. Ometi ei tehtud teste sugugi maksimumpunktidele, mida oleks võinud ehk koolilõpetajatelt eeldada. Et pakkuda kõigile võimalust enda võimeid proovile panna, lisas Miilang lühitesti, mis koosneb katsete ülesannetest. Ega siis muud kui kalkulaator kotti, sügav hingetõmme sisse ja katsetama!

Test ise asub viimasel küljel.

LIBAREBASED

Mida arvavad tulemustest meie mängurebased ise?

Hummi usub, et poleks kolm aastat tagasi nii hästi hakkama saanud. Kõige enam üllatab teda kõrge tulemus kirjandis. "Oleks riigieksamgi nii hästi läinud!" ütleb ta naerdes. Matemaatikatestis tehtud pisivea peale oli ta veel enne uinumist mõelnud.

Lommi rõõmustab arengu üle eesti keele tundmises. Ta arvab, et praeguste katsete vead olid tingitud kalkulaatori puudumine ja jälle need tegemata kontrollid. Lommile teeb heameelt see, et tema praeguste tulemustega saaks ta sama hõlpsalt gümnaasiumisse sisse kui varemgi, see oligi tema oodatud tulemus.

Remmi tulemused viivad oodatust madalaks pisivead. Kogemata on eesti keele üldtestis üks ülesanne peaaegu täitmata jäänud. Remmi poleks aga kolm aastat tagasi sellist hooletust lubanud kui nüüd pigem mänguliselt katseid sooritades. Ka olümpiaadidel ei tohiks pisivigu tulla, teab noor füüsika- ja matemaatikahuviline. Remmi muigab, et matemaatika tekstülesannetes kontrolli tegemise kohustus oli midagi sellist, mida põhikoolis ta mäletas, ent enam mitte.

Ken on noormees, kes pulbitseb emotsioonidest.

Ken avab uksi ja tema ees on ukSED avatud

Kadri Inselberg

Kõik naised, kes usuvad, et romantilised mehed on väljasurnud liik – ma julgen teile vastu vaielda. Üks selline haruldane isend leidub ka meie koolis – Kenil on tõeline romantiku hing selle sõna igas mõttes.

Ken Ird on loodusklassis pesitsev abiturient, kes on suurema osa oma teadlikust elust laulnud, näidelnud ja minevikus tuhninud. Ta on inimene, kellel on suured unistused ning kes teab, kuidas neid täide viia.

Üles on ta kasvanud Tartu lähedal Kambjas. Praegugi sõidab ta sealt iga päev Tartusse kooli. „Minu jaoks on see justkui elustiil,“ ütleb Ken ise. Lapsepõlv oli tal enda sõnul küllaltki heitlik. Ta pidi ennast oma klassis pidevalt kehtestama, kuid see andis talle juba

noores eas korraliku elukooli. Põhikooli aastatel oli ta juba vägagi respektieritud ja oma endiste klassikaaslastega käib ta praeguseni tihedalt läbi.

Treffner oli tema jaoks pärast põhikooli loomulik asjade käik. Siin koolis on käinud nii tema vanaisa kui ema. Vanaisal küll kooli lõpetada ei õnnestunud, nimelt küüditati ta siit otse Siberisse.

Loodusklassi propageeris talle sõbranna Hanna Hõrak, kes tuli Treffnerisse aasta enne teda. Valikut kinnitas ka omapärane strateegia: ta annab endale laiapõhjalist haridust. Ülikooli plaanib ta õppima minna ajalugu, kuid siin koolis omandab ta laiahaardelise loodusharu aineid.

Oma valikuga on ta rahul. Loodusklass on tema sõnul elulisem kui teised. „Reaal ja humanitaar kipuvad üks ühte, teine teise äärmusesse. Meie

oleme kuidagi keskel,“ tõdeb ta, „aga eks me ühed karvased ja sulelised oleme kõik!“

Armastab...

Laulmisega hakkas ta tegelema juba Tõrvandi algkooli aastatel, kui laulis sealses poistekooris. Selle kooriga koos laulmise lõpetas ta alles hiljuti. „See oli minu jaoks suur ajajärk, mis nüüd siis läbi sai,“ tunnistab Ken. Praegu laulab ta Treffneri kooris ja ansamblis.

Eelmisel aastal tegi ta kaasa ka siinses näiteringis ja seda vägagi edukalt. Oma teadatumis isa-rolliga saavutas ta Eesti kooliteatrite festivalil näitlejapreemia. Ise ütleb ta, et see roll ei tulnud mitte kergelt. Nad tegid lavastaja Mariga selle kallal kõvasti tööd.

Milline oleks SINU ideaalne päev? Kaua magada, ringi joosta ja hullata? Ken ei taha kaua magada – ta magab mingi

kindla piirini ja siis on tal juba tunne, et ta varastab päeva. Ta tahaks olla väljas, nautida päikesepaistet, olla mõnusate inimestega. Ta ei tahaks kiirustada, sest viimase aasta jooksul on olnud niigi väga palju kiirustamist. „Ei tea, kas ma hakkaks vanaks jääma?“ küsib ta endalt.

Ken on suur kultuuritarbija. Viimasel ajal on ta enda jaoks leidnud muusikalid. „Muusika on just see, mis mind oluliselt liigutab. Kui on mingisugune harras stseen ja seal on veel kohutavalt ilus muusika taga, siis ma ei anna endale kitsendusi ja lahistan,“ ütleb ta.

Ka reisides eelistab ta palmi all lamamisele ringikäimist ja ise avastamist. Reisida tahaks ta kuhugi hästi kaugele, kuna sinna tagasi sattuda on palju väiksem võimalus.

Tema elu uhkeim reisikogemus oli kirjandivõistlusel võidetud

reis Venemaale. Sinna sõitmi-seks tegi ta isegi 9. klassi ek-samid varem ära. Nimelt toi-mus Läänemerd ümbritsevate riikide noorte foorum. Osalesid 10 riigi noored. Sinna sõideti lennukiga, elati kesklinna ho-tellides, avamispidustustele tuli Putin isiklikult, kui sõitsid nen-de bussid, siis pandi ülejäänud liiklus seisma (!). Peterburist mindi edasi spetsiaalselt nende jaoks eraldatud laevaga, mille-ga tehti Läänemere tuur – koh-tuti Tarja Haloneniga, käteldi Rootsi kuninganna Silviaga jne. Ken tunnistab, et eks see üks paras Potjomkini küla mui-dugi oli, mis neile seal korral-da-ti, kuid väga glamuurne ko-gemus oli see kindlasti.

...ei armasta

„Praegu ma vihkan kombina-toorikat*, mida ma kordama pean ja millest ma midagi aru ei saa,“ vastab Ken naerdes kü-simusele, mida ta vihkab. Järele mõeldes sõnab ta aga, et kitsa-rinnalisust. Ken on inimene, kes hindab ajalugu ning teda häirib inimeste mõtlematus ja suutmatuse mõista ajaloolisi väärtusi. Ta ise naudib näiteks vanades mõisates käimist ning kui ta kunagi rikkaks ja kuul-saks saab, siis lubab ta osta ühe vana mõisa ja teha see korda. Kui siis veel on mida osta... Kui ta käest küsida, millised on tema enda halvad iseloomuo-madused, siis ütleb ta, et on liialt rabistaja tüüp ja ta võiks asju vahel rahulikumalt võtta. Ta kipub võtma kinni igast sõ-nakõlksust, mis võib-olla mi-dagi ei tähendagi. Samuti on talle ette heidetud, et ta mõjub mõnikord liialt uhkena. Enda arvates ta seda aga ei ole.

20 aasta pärast

„Ma olen siis ju vana inimene juba,“ naerab Ken. Tema sõ-nul on olemas hea ja halb st-senaarium. Teda huvitab väga diplomaatia ja hea stsenaarium seisnebki selles, et ta on näi-teks Inglismaal suursaadikuks. Halvem võimalus on, et ta lõpetab kuskil ajalooõpetajana. Aga kui see juhtuma peaks, siis igatahes Treffnerisse tema õpe-tama ei tule. „See vist sodiks minu jaoks hea mälestuse. See kool muutuks mingiks rutiin-seks töölkäimise kohaks,“ ütleb Ken.

Treffnerit hakkab ta tagantjä-rele kindlasti igatsema, kuid hetkel on küll tunne, et saaks ainult minema. „Praegu on täpselt õige aeg ära minna. Üle 3 aasta siin küll vastu ei pea,“ sõnab ta.

Ken on mees, kes võtab asju kogu hingega. Ta on inimene, kes suudab anda lausa hinge-matvaid kirjeldusi, kes hoo-lib ajaloolistest väärtustest ja kellega on lihtsalt hea koos naerda. Ta avab uksi ning te-male on kõik ukseid avatud. Muusikaõpetaja Ülle Keenberg ütles: „Üks naine saab temasu-guse mehega veel kunagi väga õnnelikuks.“

... on karikakar selleks ju loodud!

Ken naudib klassikalist muusikat ja vanaaegset arhi-tektuuri (ja uksi) ...

KENi 10 ASJA

- 1.Värv: Roheline
- 2.Tund: Füüsika
- 3.Jook: Tee
- 4.Söök: Kartulipuder hakklihakastmega
- 5.Raamat:
V. Hugo „Jumalaema kirik Pariisis“
- 6.Helilooja: Mozart („Reekviem“)
- 7.Õpetaja: Helgi Tering
- 8.Film: „Ooperifantoom“, „Dogville“
- 9.Inimene: Lennart Meri
- 10.Riietuse: Taskurätt

ARVAMUS

Jürgen Jõgeva
Klassikaaslane

Mina mäletan Keni sellest ajast, kui me koos koori läksime ja siis olime meie need kaks teno-rit, kes olid tegelikult bari-tonid ja pidid seal kõrgelt kirema. Hoolimata sellest, et me olime tegelikult väga erinevat tüüpi inimesed, sigines meie vahele selli-ne omapärane sõprus. Ken on jätnud hea mulje igas mõttes. Ta on sihiteadlik, edasipüüdlik. Tal on omad unistused, mille nimel ta pingutab. Nii tema haridus kui haritus on väga kõrgel tasemel. Mina igatahes soo-vin talle tema tegemistes jõudu ja jaksu!

Ülle Keenberg
Õpetaja

Ken on aus, siiras, abival-mis ja sügavalt intelligent-ne inimene. Tal on väga head muusikalised või-med, ta teab, mida tahab. Ma usun, et ta jõuab elus kaugele. Tema kohta ütleb kõik ära sõna humaansus. Ken on läbi ja lõhki posi-tiivne inimene. Üks naine saab olema väga õnnelik, kui leiab temasuguse mehe. Mehe, kes austab sügavalt vastassugupoolt.

*Kombinatorika on matemaatika haru, mis uurib etteantud hulga elementide kombineerimise võimalusi.

Tartu Ülikooli sisseastumistingimused

Kaja Karo

Tartu Ülikooli vastuvõtu peaspetsialist

Tänavu on Tartu Ülikooli vastuvõtu reeglites mitmeid uuendusi, nt on esmakordselt võimalik ülikooli astuda sisseastumiseksamite perioodil sooritatud akadeemilise testi tulemuste põhjal; sisseastumiseksamite sooritamiseks tuleb registreeruda ning sisseastumiseksamid tuleb sooritada enne dokumentide vastuvõtu perioodi algust.

Lävendipõhine vastuvõtt jätkub

Lävendipõhine vastuvõtt tähendab seda, et iga õppekava riigieelarvelisele (tasuta) ning riigieelarvevälisele (tasulisele) õppekohale on kehtestatud sisseastumiseks vajalik minimaalne punktisumma. Kõik üliõpilaskandidaadid, kelle punktisumma on võrdne või ületab lävendit, võetakse Tartu Ülikooli vastu.

Lävend arvutatakse kas riigieksamite või riigieksamite ja sisseastumiseksamite tulemuste põhjal. Üliõpilaskandidaat võib oma punktisumma välja arvutada kohe pärast sisseastumisel arvestatavate eksamite tulemuste teada saamist. Läveni arvutamise juhend on TÕ sisseastumise kodulehel www.ut.ee/sisseastumine ning sealt leiab ka läveni arvutamise kalkulaatori.

Käesoleva aasta suvel on lävend vastuvõtul aluseks kõikides teaduskondades ja kolledžites v.a arstiteaduskond ning Viljandi kultuuriakadeemia. Viimati mainitutes toimub vastuvõtt endiselt paremusjärjestuse alusel.

Lävendipõhine vastuvõtt muudab sisseastumise üliõpilaskandidaatidele mugavamaks, sest kiiremini selgub, kas ta on ülikooli sisse saanud või mitte. Ideaal, mille poole Tartu Ülikool püüdleb, on see, et üliõpilaskandidaadil oleks pärast riigieksamitulemuste teada saamist selge, kuhu ta oma hinnetega õppima pääseb. Samuti on oluliseks lihtsustavaks teguriks, et sisseastujad ei konkureeri enam omavahel, vaid üli-

Ülikooli sisseastumine muutub iga aastaga keerulisemaks.

kooli õppimapaasemisel saavad määravaks üliõpilaskandidaadi enda teadmised.

Sisseastumiseksamid

Kuigi enamik teaduskondi ja kolledžeid arvestab vastuvõtul ainult riigieksamite tulemusi, tuleb teatud õppekavadele õppima asumiseks sooritada siiski ka sisseastumiseksam(id) (näiteks kutsesobivuskatse kõigil õpetajakutse õppekavadel, kehalised katsed kehakultuuri ja spordi õppekaval). Sellisel juhul saab üliõpilaskandidaat oma sisseastumise punktisumma arvutada alles pärast sisseastumiseksamite tulemuste avaldamist.

Oluline erinevus võrreldes varasemate aastatega on, et sisseastumiseksamid toimuvad käesoleval aastal enne dokumentide esitamist. Sisseastumiseksamite sooritamiseks tuleb ennast 1.–25. juunini registreerida Internetis Tartu Ülikooli kodulehel. Sisseastumiseksamid ise toimuvad 26. juunist 2. juulini ja eksamitulemused on teada 3. juuliks.

Vastuvõtt eritingimustel

Tänavu on esmakordselt võimalik Tartu Ülikooli sisse saada sisseastumiseksamite perioodil sooritatud akadeemilise testi tulemuste põhjal. Riigieksamite

tulemusi arvestamata ja sisseastumiseksamiteta võetakse vastu kõik üliõpilaskandidaadid, kes on sooritanud akadeemilise testi vähemalt 80,0 punktile.

Akadeemilise testi eesmärgiks Tartu Ülikoolis on anda objektiivne hinnang üliõpilaskandidaadi üldintellektuaalsele valmisolekule ülikooliõpinguiks. Kindlasti ei tohiks arvata, et akadeemilise testi 80 punkti on võrdne riigieksamite süsteemi 80 punktiga, mis on võimekale keskkoolinoorele täiesti jõukohane piir. Akadeemilise testi tubli tulemus on sajast 60. See võimalus on loodud pidades ennekõike silmas selliseid noori, kes on intellektuaalselt väga võimekad, kuid kes mingitel põhjustel on sooritanud riigieksamid alla oma tegelike võimete või kes sooviksid viimasel hetkel oma erialaeelistust muuta, ent vajalik riigieksam on sooritamata.

Lisaks akadeemilise testi väga hästi sooritanutele võetakse traditsioonikohaselt Tartu Ülikooli eritingimustel vastu lõpuklasside üleriigiliste aineolümpiaadide kolm paremat ja rahvusvahelistest aineolümpiaadidest osavõtnud.

Dokumentide esitamine

Kuna lävendipõhise vastuvõtuuga seoses on üliõpilaskandi-

INFO

Üliõpilaste vastuvõtu ajakava 2006 Tartu Ülikoolis

- Registreerumine sisseastumiseksamitele toimub 1.–25. juunini internetiaadressil www.ut.ee/sisseastumine
- Sisseastumiseksamid toimuvad 26. juunist 2. juulini.
- Dokumente võetakse vastu 3.–14. juulini.
- Vastuvõetute nimekirjad selguvad 14. juuli õhtuks ja avaldatakse www.ut.ee/sisseastumine

daadil juba enne dokumentide esitamist selge, kuhu ta õppima pääseb, saabki ta esitada ainult ühe avalduse ühele õppekavale. Sisuliselt ei tähenda avalduse esitamine enam seda, et üliõpilaskandidaat avaldab soovi kandideerima tulla, vaid seda, et ta teatab avaldusega oma õppimatulekust.

Dokumentide vastuvõtt Tartu Ülikooli päevasesse õppesse toimub 3. juulist 14. juulini. Isiklikult saab dokumente esitada Tartu Ülikooli peahoones. Tartu Ülikooli kolledžites õpetatavatele erialadele ka kolledžites kohapeal. Lõplikud päevasesse õppesse vastuvõetute nimekirjad selguvad 14. juulil kell 18.00.

EESKUJULIK PAAR

Laura ja Märten

Laura ja Märten ei kohku ära ka siis, kui pillid on läinud vahetusse.

Muusikud, kes tulevad toime

Kertu Veermäe

Laura Miilius (12d) ja Märten Karm (12a) ravavad juba aastaid kahel rindel. Neil on tihe graafik, ent siiki saavad suurepäraselt hakkama. Kooli peal ei paistagi nad oma tasase olekuga tihti silma ja seetõttu on paljudele teadmata, miks Laura ja Märten nii erilised on. Mida nad ise asjast arvavad?

Millega te tegelete?

M: Käime Heino Elleri nimelises muusikakoolis juba väga noorest peale.

L: Mina ei käi seal väga ammu sest ajast.

Kunas te sinna läksite?

L: Mina läksin siis, kui läksin esimesse klassi.

M: Mina läksin 5-aastaselt.

Mille poolest olete eeskujulikud?

L: Kas me oleme?

M: Eeskuju ei saa endas otsida.

L: Ma küll ei leia, et ma eriline eeskuju olen.

Miks?

L: Ei leia mingit põhjust. Ma ei ole teinud midagi sellist, mis oleks inimestele eeskujuks.

M: Sa ei tea ju seda! See on inimeste enda otsustada.

Kas tunnete, et teie vastu ollakse lugupidavad?

M: Inimesed väga ei teagi, millega me kooli väliselt tegeleme.

L: Osade õpetajatega ikka saab paremini läbi, kui oled selline tubli ja hea. Muusikakool võtab nii palju aega, et vahel osad tööd ja referaadid ikka hilinevad. Iseenesest on väga kena, et nad sel-

lesse nii mõistvalt suhtuvad ja mingit stseeni ei tee..

Tundute alati väga rahulikud ja olete edukad. Mida soovitate teistele?

L: Minu arust ma küll nii rahulik ei ole. Vahepeal on uppumise tunne, aga lohutan end sellega, et see kõik läheb mööda. Kuna muusikakooli on nii palju, siis ma ei mõtle seda endale kohustuseks. See on normaalne, et pean peale kooli muusikakooli minema.

M: Ei tohi kõike võtta nii tõsiselt, kui on palju kohustusi. Ega see nüüd nii tähtis ka ei ole. Mõne asja peale võib mõnikord natukene käega ka lüüa, aga mitte kõige peale.

L: Teistele võibki öelda, et nad mõnikord võtaks rahulikumat asja. Homne keemia kontrolltöö ei ole maailma lõpp. Kõik läheb üle.

ELAMUS

Toomas Jürgensteiniga vestles Kertu Veermäe kultuuriürituste teemal

Mille järgi valite üritusi, mida külastada?

Kahjuks olen sunnitud sageli valiku tegema vastavalt vabale ajaressursile. Teisalt on siiski ka mõned regulaarsed üritused, mida peaaegu igal aastal külastan. Näiteks Mark Soosaare korraldatav antropoloogiliste filmide festival suvises Pärnus.

Mida eelistate ja kas teil on nende suhtes kindlaid ootusi?

Olen suhteliselt "kõigesõõja" ning naudin nii näitusi, kontserte, filme kui teatrit. Pean sageli arvestama ka oma laste, õpilaste, abikaasa ja sõprade eelistustega. Kindlaid ootusi oman harva.

Viimane elamus?

Väike näitus palverännakutega seotud objektidest ja kohtadest Oxfordis Ashmoleani muuseumis.

Mis oli Teie elu parim kultuuriüritus ja mida sellest mäletate?

Ei julge öelda - inimese mälu on selektiivne, ürituse mõju sõltub sageli enese vastuvõtuvõimest, vaimsest seisundist jne. Seda vast siiski, et olin maapoiss ja käigud linna teatrisse jätsid eriti algklassides sügava elamuse. Sellest ajast on tegelikult veel üks näituse elamus. Olin teises klassis, kui käisin omakandi inimeste poolt organiseeritud reisiga Peterburis Egiptuse vaarao Tutankhamoni hauakambri leidude näitusel.

Kas osalete alati Treffneri üritustel ja kuidas Teile need meeldivad?

Vahel pole aega, vahel langevad mitmed toimetused kokku. Tundub, et kolm-neli aastat tagasi käisin tihedamini, kuid nautinud olen Treffneris toimuvaid asju alati.

www.npnk.ee

HANSAPANKA NOORTEPANK

NÜÜD SAAD VALIDA **KOLME ÄSSA**
KUJUNDUSEGA **NPNK** PLASTIKU VAHEL.

Esimene kaart uutele ja kaardivahetus vanadele NPNK liikmetele tasuta.

generatsioon **nbnk** | ◀ ◆ ♣ ♠ ○ ▶

Tee läbi enese. Juhiga või ilma

Mariliis Vaks

Andrei Tarkovski samanimelisel kultusfilmil põhinev lavastus NO99-s kutsub vaatama mitmel põhjusel. Esiteks võib ootused kõrgele kruvida juba käsikirja enda pärast: „Stalker“ on ju filmikunstis omaette mõõdupuu. Teiseks on tegu Saksa teatrikoolkonna, mis on vaieldamatult Euroopa kõige uuendusmeelsem ning avastuslikum, tipptegijate lavastusega. Oma annuse vürtsi lisab NO-teatri endi tase, mis on tänu varasematele tükidele ootused üsna kõrgele kruvinud. NO blakkboks on taradega neljaks tsooniks jaotatud, istudes hakkavad silma suu-

red ekraanid, mille kaudu „laval“ toimuvat ruumi tagasi peegeldades luuakse teatrile omane suletud süsteem. Põnev eksperimentaalteatri võte, mis aitab ruumi tükeldada, hajutada tähelepanu, vihjata millegile sügavamale, muutes reaalsuse hüperreaalsuseks. Sama taotlus laieneb ka lavale, kus kõigi nelja meesnäitleja kanda on nii Stalkeri, professori kui kirjaniku roll. Lavastuse kõnetusviis on veidi agressiivne, haarates vaataja jõuga mängu kaasa, pakkudes tallegi võimalust Tsoonis seigelda ja elu üle järele mõelda. Kui mitte emotsionaalselt, siis füüsiliselt vähemasti küll. Lugu ise on sellest, mida vi-

sualiseerida pole võimalik: see on inimese väärikuse ja selle puudumise all kannatava hinge teema.

Etendusest õhkub vene filmikunsti porine poeesia. Halli värvi sadad erinevad toonid ja religioossusega piirnev usk inimese headusse viivad lihtsa tõeni: kõik see ihaldusväärne, mille järele Tsooni on mindud, kõik, millel on tõelist väärtust, on tegelikult siinsamas meie kõrval, meie ligimestes ning võiks olla meis endiski.

„Stalker“ ei kõnele meile midagi enneteadmatut, -kuulmatut, kuid paneb mõtlema ja pakub põnevat lavastaja-, näitleja- ning kunstnikutööd. Eriti aga just seda viimast.

Armastus, kirg, religioon, janu tõe ja võimu järele

Tiiu Tedrema

„Minu jaoks ei ole teater sugugi ainult lugu, mida jutustatakse. On hea, kui see lugu tuleb ka iseenesest välja selle muu teatri sees. Minu jaoks on teater eelkõige üks kontsentreeritud kujundite hulk, mis mõjuvad vaataja teadvusele dünamiidina, plahvatava jõuna. Ta lööb vaatajal kujutlusi lahti.“- need on Hendrik Toompere jr, etenduse „Sada aastat...“ lavastaja öeldud sõnad, mis aitavad ehk paremini mõista antud etendust ja lavastaja sõnumit.

Me elame kiiresti arenenud ja globaliseerunud ühiskonnas, kus teaduse areng, informatsioon levik ja kokkupuuted teiste rahvustega on meie jaoks tavalised nähtused. Gabriel Garcia Marqueze romaan „Sada aastat üksildust“ on üks tähtsaim maagilise realismi, stiili, mis on realistlik, kuid kujutab ebatõenäolisi ja fantastilisi stseene, esindajaks. Võib olla aitab see teos meie põlvkonnal mõista mineviku olemust ja spekuloida tulevikku üle. Tsivilisatsiooni jõust on saamas sama võimukas ohupotentsiaal nagu kunagi olid loodusjõud. Inimene on erakordselt üksik ja depressiivne – see teema on käesolevas lavastuses punase

joonega alla tõmmatud, mitte küll katkematu joonega, kuid punktiiriga.

Pole sugugi kerge nii kuulsat, 1982. aastal Nobeli preemia pälvinud, raamatut näidendiks adapteerida, kuid ometi võttis Toomas Hussar väljakutse vastu ja sai sellega edukalt hakkama. Muidugi mõista ei tähenda see seda, et 3 tunniga on ümber jutustatud kogu 350 leheküljeline romaan. Hendrik Toompere varasemad lavastused on saanud väga suure heakskiidu osaliseks ja ma poleks tagasihoidlikum ka antud tüki puhul. Taolist klassikalist teost lavastades on alati oht, et vastukaja leidub nii positiivset

kui negatiivset, kuna lavastaja annab eelkõige edasi oma arusaama ja seisukohta, mis ei pruugi teie omaga ühtida. Huvitav ja külluslik lavakujundus on etenduse puhul suureks plussiks, kuna loob hea ettekujutuse tegevuse olustikust. Peale visuaalse rahulduse kõditavad teie meeli meeldivad aroomid - lavalt ei puudu viimasel ajal meedias palju kõneainet pakkunud vesipiip. Niisamuti pole muusika valik olnud juhuslik ja ei jäta kedagi külmaks. Peale arvatist tuleva taustamuusika on lavalt lisaks ka kaks elavat pillimeest. Ette võiks heita mõnele näitlejale rolli ebapiisavat välja

mängimist, kuid see ei käi peaosalise Riho Kütsari kohta, kes sai hakkama järjekordse suurepärase mänguga. Meeldiva üllatuse teeb taas lavale astunud Herta Elviste ning Vanemuise laval oma debüüdi teinud Alo Kurvits.

Etenduse lõppedes ütles minu kõrval istunud vanem daam kommentaariks, et nii halba etendust pole ta oma elu jooksul veel sellel laval näinud. Nii palju kui inimesi, nii palju ka arvamusi. Kui teid ei huvita klassika, siis minge etendust vaatama vähemalt hea näitlejatöö ja miljöö pärast.

KILDE KOOLITUNNIST

Age Salo

No, Eesti on ju selline taplemiste tallermaa... Tauri Tallermaa..."

Ta oli selline erinev. Mõni ime siis, et keegi temaga rääkida ei tahtnud. Mõelge ise, tuleb selline mees ja tahab teiega rääkida – eesti keeles. (Kristjan Jaan Petersonist)

Teele kohandas sauna baariks. – Nüüd me siis teame, kes on tõsielusarja "Baar" taga

Ühest küljest mees, ühest küljest Kristus. (Lev Mõškinist)

Dostojevski uurib inimese ja Jumala vahekordi.

Siim Oks

"Kui ikka piisavalt kraabid, saad mätta paljaks ka!" (Pirogovil kevadet otsimas)

"Mul on kodus surnud tuvid. Ma võtan teie tööd ja nühin neid tuvidega."

Ülle Puusepp

Blondiinide matemaatika:

$$\frac{1}{x} \sin x = \sin x = 6$$

Kristiina Punga

"Ja tõesti, need olid suvest suveni." (Naer klassis) "No olid, mis mina teha saan!" (okupatsioonidest Eestis)

Mõista, mõista, mis see on – algab kel-lahelinaga, jätkub suure suminaga?

Kokkuvõte on ikka kokkuvõte, mitte sama referaat teist korda.

Anne Chamard

"Kas ma saan elada kuu aega põhjapoolusel? – Jah, sest ma olen pingviin!"

"Võib-olla nad hüüavad appi, kui nad surema hakkavad?" (naistepäeva lilledest)

Kas sina saaksid meie kooli sisse?

Üldtest:

1. Selgita võõrsõnade tähendust:

- Annulleerima -
 Revanš -
 Missioon -
 2. Ruudu külg on 20 cm. Ruudu külge vähendatakse 10% võrra. Mitme protsendi võrra muutub ruudu pindala?

Humanitaar:

1. Too üks näide ajaloost, kus saaks kasutada mõistet propaganda (ajas-tu/sündmus/riik).....
 2. Proportsionaalne tulumaks tähendab:
 a) mida suurem palk, seda suurem tulumaks
 b) mida suurem palk, seda väiksem tulumaks
 c) tulumaks on kõigile võrdse suurusega
 d) tulumaks, mida maksavad vaid pensionärid

Reaal:

1. sama suure massiga terasest ja alumiiniumist kuubid on üleni vees. Kummale kuubile mõjub väiksem üleslükkejõud ja miks?

.....
 2. Jalakäija peab kella 14.00-ks jõudma sihtkohta. Kui ta liiguks kiirusega 3 km tunnis, siis hilineks ta ühe tunni võrra. Kui ta suurendaks kiirust 1 km võrra tunnis, siis jõuaks ta 1 tunni võrra planeeritud varem kohale. Kui suure vahemaa pidi jalakäija läbima ja kui sure kiiruse peaks ta valima, et õigeaks ajaks sihtkohta jõuda?

Loodus:

1. Järjesta vastavalt õhu liikumisele väljahingamisel: ninaõõs, alveoolid, bronhid, hingetoru, bronhioolid, neel
 2. Sõiduauto eraldab aastas keskmiselt 1120 kuupmeetrit süsinikdioksiidi. Kui suur on eraldunud gaasi mass?

Aeg

Ei ole paremaid, halvemaid aegu.
 On ainult hetk, milles viibime praegu.
 Mis kord on alanud, lõppu sel pole.
 Kestma jääb kaunis, kestma jääb kole.

Ei ole süngeid, ei naljakaid aegu.
 Võrdsed on hetked, kõik nad on praegu.
 Elul on tung kanda edasi elu,
 jällegi Kronos et saaks mõne lelu.

Ei ole möödund või tulevaid aegu.
 On ainult nüüd ja on ainult praegu.
 Säilib, mis sattunud hetkede sattu.
 Ainuski silmapilk teisest ei kattu.

Ei ole mõttetult elatud aegu.
 Mõte ei pruugigi selguda praegu.
 Vähemat, rohkemat olla ei võinuks.
 Parajal määral saab elu meilt lõivuks.

Ei ole kaduvaid, kõduvaid aegu.
 Alles jääb hetk, milles asume praegu.
 Aeg, mis on tekkinud, enam ei haju,
 kui seda jäävust ka meeled ei taju.

Artur Alliksaar

MILLANG

läheb suvepuhkusele ...

